

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoP/74/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8224202324
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8224202324.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a JUDr. Zuzany Biščákovej vo veci navrhovateľky - osoby oprávnenej na výživné A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D., zast. advokátom JUDr. Ivom Babjakom, E. F. XXX/XX, XXX XX E., proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX G. F., o zvýšenie výživného, o odvolaní osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 15Pc/28/2024 – 142 zo dňa 11.03.2025, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

- Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol o zvýšení výživného takto:

„Súd m e n í rozsudok Okresného súdu Svidník zo dňa 21.3.2016, č.k. 7P/3/2015-63 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.12.2016, č.k. 23CoP/16/2016 - 108 v jeho výroku o bežnom výživnom pre oprávnenú na výživné A. B., nar. X.X.XXXX tak, že z v y š u j e výživné na A. B., nar. X.X.XXXX zo strany povinnej osoby platiť výživné A. B., nar. XX.X.XXXX zo sumy 150,- eur mesačne na sumu 300,- eur mesačne od 1.9.2024 do budúca, ktoré je A. B., nar. XX.X.XXXX povinný poukazovať k rukám A. B., nar. X.X.XXXX, vždy do 20.dňa v mesiaci vopred.“

Dlžné výživné na A. B., nar. X.X.XXXX za obdobie od 1.9.2024 do 11.3.2025 vo výške 1.050,- eur je A. B., nar. XX.X.XXXX p o v i n n ý uhradiť k rukám A. B., nar. X.X.XXXX v troch splátkach vo výške 350,- eur, splatných pri prvej splátke v lehote 1 mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku, pri druhej splátke v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku a pri tretej splátke v lehote 5 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

2. Rozsudok odôvodnil tým že návrhom doručeným súdu dňa 16.08.2024 žiadala navrhovateľka, aby súd zaviazal osobu povinnú platiť výživné (otca navrhovateľky), aby prispieval na jej výživu sumou 400 € mesačne od 01.09.2024. Uviedla, že otec výživné neplatí tak, ako ho zaviazal súd. Navrhovateľka sa naďalej pripravuje na povolanie, a to štúdiom na E. C. H. I.. Osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné (ďalej aj „otec“), s návrhom nesúhlasila, uviedla, že nemá peniaze.

3. Súd uviedol, že naposledy bolo o výživnom pre navrhovateľku rozhodované rozsudkom zo dňa 21.03.2016, ktorým bola určená vyživovacia povinnosť otca v sume 150 € mesačne počnúc od 29.01.2015. Uviedol ďalej, že „Za závažnú zmenu pomerov (viď aj odôvodnenie nižšie), ktorá súdu umožňuje zmeniť pôvodné rozhodnutie o výške výživného považuje súd vyšší vek dieťaťa (od času posledného rozhodovania je navrhovateľka staršia o takmer 9 rokov), nástup na strednú školu (pôvodne to bol 5. roč. ZŠ), kde po prerušení štúdia (kvôli zdravotným problémom navrhovateľky, ktoré spornými medzi účastníkmi neboli a vyplývajú aj z obsahu predloženej SMS medzi účastníkmi) v šk. r. 2024/2025 pokračuje v štúdiu v 3. ročníku (viď predložené potvrdenia o návšteve školy), a teda nepochybne vzrástli výdavky na uspokojovanie jej odôvodnených potrieb, a ďalej je to objektívne aj celkový rast životných nákladov (od roku 2016). „

4. Súd uviedol, že u navrhovateľky zistil navýšenie jej výdavkov spojených s uspokojovaním jej základných potrieb, vzdelávacích potrieb a spoločenských a kultúrnych aktivít zodpovedajúcich jej veku. Jej bežné výdavky boli vyčíslené na sumu 700 € mesačne, súd uviedol, že akceptuje výdavky na úrovni 500 - 600 € mesačne. Výdavky navrhovateľky sú pokrývané matkou z jej príjmu a prídavku na dieťa za pomoci manžela matky. Čiastočne mali byť pokryté aj výživným od otca. Otec si vyživovaciu povinnosť neplnil, dlžné výživné však následne uhradil. Súd zistil, že príjem matky je na úrovni cca 611 € mesačne, príjem jej manžela 1700 € mesačne. Oproti zisteným pomerom matky v pôvodnom konaní súd konštatoval zvýšenie príjmu, ale aj výdavkov na deti či domácnosť. Otec je zamestnaný v G. s priemerným čistým príjmom na úrovni cca 2180 € mesačne. Tvrdená práceneschopnosť otca sa udiala mimo obdobia, z ktoré súd posudzuje dôvodnosť podaného návrhu. Otec svoje výdavky špecifikoval na úrovni 2600 € mesačne, otec je druhýkrát rozvedený, má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej J., narodenej XX.XX.XXXX, na ktorej výživu prispieva sumou 100 € mesačne. Otec žije sám a svoj príjem a výdavky špecifikoval a predložil listinné dôkazy.

5. Súd uviedol, že oproti pôvodnému rozhodnutiu sa príjem otca zvýšil, u oboch rodičov došlo aj k zvýšeniu životných nákladov. Výdavky otca sú značne vysoké, dokonca vyššie ako jeho priemerný príjem. Ak je v jeho schopnostiach tieto výdavky uhrádzať, musí mať k tomu adekvátny príjem, respektíve iné finančné prostriedky, z ktorých tieto výdavky uhradza.

6. Súd dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia o výške výživného pre navrhovateľku došlo k podstatnej zmene pomerov na strane navrhovateľky ako aj na strane jej rodičov, ktorá odôvodňuje zmenu rozhodnutia súdu o výške výživného. Súd vychádzal z toho, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov a aj zo skutočnosti, že výdavky dieťaťa majú byť primerané a majú byť pomerné aj k príjmom rodičov. Súd prihliadol na to, že otec má vyživovaciu povinnosť k navrhovateľke ako aj na vyživovaciu povinnosť matky. V konaní nebolo preukázané, že otec nad určenú vyživovaciu povinnosť súdom prispieva navrhovateľke na výživu. Od roku 2016, kedy bolo naposledy o výživnom rozhodované, došlo objektívne k rastu životných nákladov. Súd preto zvýšil výživné na sumu 300 € mesačne, ktorá suma je v zárobkových možnostiach a schopnostiach otca a pokryje výdavky navrhovateľky spojené so štúdiom a jej potrebami. Súd poukázal aj na metodiku určovania výživného takzvané tabuľkové výživné, kedy výživné v tomto prípade by malo byť určované ako 18 % z príjmu povinného rodiča. Súd odôvodnil výšku dlžného výživného a uložil otcovi zaplatiť dlžné výživné v troch splátkach, ktorých splatnosť určil. Poukázal na to, že výživné pre dieťa je prednostnou pohľadávkou a má prednosť pred inými výdavkami jeho rodičov. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP.

7. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie. Podľa obsahu odvolania otec nenamieta výrok o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti. Odvolanie odôvodnil tým, že sudkyňa rozhodovala na základe emócií, ignorovala predložené dôkazy, na pojednávaní sa mu vyhrážala poriadkovou pokutou, pretože mal vlastný názor, a na druhom pojednávaní rozhodla za 5 minút. Od navrhovateľky nevidel nič, len zdrap papiera, čo všetko musí platiť, žiadny výpis k tomu. Sudca aj advokát navrhovateľky videli len to, koľko otec zarába, preto sa rozhodol ukončiť pracovný pomer. Súd bol nespravodlivý a zaujatý. Momentálne je bez práce a dobrovoľne nezamestnaný. Vrchol všetkého je, že navrhovateľke stúpili náklady na život, ale jemu nie.

8. Navrhovateľka sa k odvolaniu nevyjadřila.

9. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje, vrátane odôvodnenia rozhodnutia.

10. Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní bolo zistené, že existujú dôvody na zvýšenie výživného - od posledného rozhodnutia uplynula doba cca 8 rokov, potreby navrhovateľky sa zvýšili, rovnako vzrástol aj príjem otca. V konaní bolo zistené, že príjem otca bol v čase rozhodovania súdu vo výške cca 2200 € mesačne, že otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť na ktorú platí 100 € mesačne. Príjem otca a jeho povinnosti mu umožňujú bez ohrozenia jeho životnej úrovne zaplatiť výživné, ktoré určil súd prvej inštancie. Výživné má prednosť pred inými výdavkami povinného rodiča a nie je možné akceptovať, že otec bude za odôvodnený výdavok považovať sumu 1000 eur mesačne ako splátku úveru a nebude ochotný prispievať primerane na zvýšené potreby svojej dcéry.

11. Zo spisu nevyplýva, že sudkyňa sa vyhrážala otcovi poriadkovou pokutou, pričom upozornenie na možnosť uloženia poriadkovej pokuty nie je vyhrážkou. V konaní nebolo preukázané a otec to ani nijakým spôsobom neodôvodnil, že sudkyňa je zaujatá a súd bol nespravodlivý.

12. Aj keď otec ukončil pracovný pomer, v konaní bolo preukázané, že otec môže pracovať a je schopný dosahovať príjem 2200 € mesačne. Odvolací súd poukazuje na to, že výživné povinného rodiča môže byť určené aj podľa jeho možností (§ 62 ods. 2 a § 75 ods. 1 zákona o rodine). Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Uvedené ustanovenia Zákona o rodine umožňujú súdu pri určovaní výživného vychádzať nie z reálneho príjmu osoby povinnej vyživovacou povinnosťou, ale z príjmu, aký by táto osoba mohla dosahovať (tzv. potenciálny príjem). Ak sa teda otec rozhodol dobrovoľne ukončiť svoj pracovný pomer, je potrebné vychádzať z toho, že otec sa svojím rozhodnutím zbavil príjmu, ktorý mohol dosahovať, a z tohto príjmu mu určiť výživné. V tomto prípade teda možno stále vychádzať z toho, že otec má príjem vo výške cca 2200 eur mesačne.

13. Zo spisu vyplýva, že otec má za sebou operáciu chrbtice, táto skutočnosť však bez ďalšieho nesvedčí o jeho neschopnosti pracovať. Sám otec na pojednávaní neuvádzal, že nie je schopný pracovať, ale uvádzal, že nevie dokedy bude môcť pracovať. V čase vyhlásenia rozhodnutia odvolacieho súdu teda možno vychádzať z toho, že otec schopný práce je, pretože nebol tvrdený ani preukázaný opak.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok v napadnutých výrokoch potvrdil postupom podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 387 ods. 1 CSP.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP, § 58 a § 52 CMP. Ustanovenie § 52 CMP je všeobecným pravidlom rozhodovania o trovách konania v konaniach vedených podľa ustanovení CMP. Ak CMP ustanovuje inak (napr. v ustanoveniach § 53 – 55), možno sa od tohto všeobecného pravidla odchýliť. V danom prípade nie sú dané dôvody na odklon od všeobecného pravidla vyplývajúceho z § 52 CMP.

16. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).